

Umjesto vode, apokalipsa!

Kroz cjelokupnu ljudsku historiju priroda je nesebično čovjeku davala svoje darove, ali čovjek je, skoro uvijek bio nezasićen i tražio više. To je često dovelo do teških poremećaja ili katastrofa u kojima su gubili i čovjek i priroda. U zaleđu Herceg Novog nalazi se malo živopisno selo, Mojdež. Od davnina je poznato po bistrim izvorima i mlinovima. Ljudi su tu decenijama i vjekovima koristili blagodeti prirode.

Čista izvorska voda je korištena za piće, za navodnjavanje, napajanje stoke. Pravili su semlinovi u kojima su mljeli žito i masline, te dobijali domaće brašno i ulje. Razvojem društva i novih tehnologija ljudima je to postalo malo, pa su kao u romanu „Ribar i zlatna ribica“ tražili više vode od koje bi imali veće koristi. Nedugo zatim, došla je moćna firma koja je napravila tunel duboko u brdu, sa namjerom da dođe do više vode i većeg profita. Ali, priroda se nije usaglasila sa tom željom, pa je došlo do odrona unutar tunela, a zatim i do klizišta koje je odnijelo i kuće i puteve. Srećom, nije bilo žrtava, što je najvažnije. U ovakvoj situaciji, priroda je bila blaga i pošteđjela ljudske živote, ali opomena je bila oštra. Osim toga, ljudi su vidjeli svoju grešku i godinama pokušavaju da vrate prvobitno stanje, makar kad je u pitanju voda, kako bi neometano tekla, iako klizište i kuće ne mogu da povrate.

Snaga vode

Ovdje su dolazile mnoge televizijske ekipe, ljudi su pohrlili sa svih strana. Svi su slikali i pisali o ovom događaju. Ostala je trajna opomena budućim naraštajima da se sa prirodom mora postupati oprezno i cijeniti ono što nam je nesebično poklonila. Moramo shvatiti da svako pretjerivanje i nezasićenost može dovesti do teških posljedica.

Pa, kao što narodna izreka kaže: „Ko traži veće izgubi i iz vreće.“ Rješenje za ovaj problem je iskopavanje novog kanala kojim će voda dobiti izlaz koji je nekada imala i, vjerujem da će tu njen gnjev prestati. Za spoljašnje klizište idealno rješenje je sadnja i pošumljavanje hrastovim i bukovim drvećem. Njihovi duboki korijenovi pružaće veći otpor, ionako poroznom zemljištu, i ubrzo možemo dobiti novi zeleni ekološki park.

Gledam, osluškujem i razmišljam...Vjerujem da će se iznova čovjek i priroda pomiriti. Mi moramo dati čvrsto obećanje, da nam se stare greške i katastrofalne avanture, više neće ponoviti. Stari tunel, potonule kuće i putevi ostaće kao nijemi svjedoci loših ljudskih postupaka i zaslužene kazne prirode. Čovjek se uči na svojim greškama, a ovu ne smije više nikada da ponovi, jer sledeći put će priroda pokazati svoje pravo lice, jače će nam uzvratiti i sigurno neće biti milosrdna kao ovog puta.

Posljedice klizišta u Mojdežu